

LUND UNIVERSITY

Review of Anders W. Mårtensson, "Lunds undre värld. En ovärderlig kunskapskälla till stadens äldre historia, I-III" (2016–22)

Wienberg, Jes

Published in:
META Historiskarkeologisk tidskrift

DOI:
[10.59008/meta.2023.15211](https://doi.org/10.59008/meta.2023.15211)

2023

Document Version:
Förlagets slutgiltiga version

[Link to publication](#)

Citation for published version (APA):
Wienberg, J. (2023). Review of Anders W. Mårtensson, "Lunds undre värld. En ovärderlig kunskapskälla till stadens äldre historia, I-III" (2016–22). *META Historiskarkeologisk tidskrift*, 2023, 114-116.
<https://doi.org/10.59008/meta.2023.15211>

Total number of authors:
1

Creative Commons License:
Ospecificerad

General rights

Unless other specific re-use rights are stated the following general rights apply:
Copyright and moral rights for the publications made accessible in the public portal are retained by the authors and/or other copyright owners and it is a condition of accessing publications that users recognise and abide by the legal requirements associated with these rights.

- Users may download and print one copy of any publication from the public portal for the purpose of private study or research.
- You may not further distribute the material or use it for any profit-making activity or commercial gain
- You may freely distribute the URL identifying the publication in the public portal

Read more about Creative commons licenses: <https://creativecommons.org/licenses/>

Take down policy

If you believe that this document breaches copyright please contact us providing details, and we will remove access to the work immediately and investigate your claim.

LUND UNIVERSITY

PO Box 117
221 00 Lund
+46 46-222 00 00

Och då ställs frågan: vem är målgrupp för boken? Om den skall kunna övertyga och användas behövs enligt undertecknad en större balans mellan det konstruktiva och det kritiska samt konkreta förslag till förbättringar, som kan följas upp av andra. Och troligen hade det varit lättare att vara konstruktiv om författarna hade varit öppna för andra och fler perspektiv än identitet och politik, då kulturarvet diskuteras.

Jes Wienberg

Jes Wienberg är professor, historisk arkeologi vid Institutionen för arkeologi och antikens historia, Lunds universitet. Epost: Jes.Wienberg@ark.lu.se

Anders W. Mårtensson, Lunds undre värld. En ovärderlig kunskapskälla till stadens äldre historia, Del I: 1890–1939, Del II: 1940–1969, Del III: 1970–1992. Lund: Historiska Media (2016, 2018, 2022). 266, 224 och 458 sidor. ISBN 978-91-7545-322-4, 978-91-7545-710-9, 9-978-91-7789-440-7. Jes Wienberg: Heriotopia. World Heritage and Modernity. Lund/Manchester: Lund University Press/ Manchester University Press (2021). 323 sidor, 8 figurer.

Medeltidsarkeologen, stadsantikvarien och sedan under ett decennium intendenten, alltså chef för Kulturen, Anders W. Mårtensson författade under en rad av år som pensionär och på initiativ av bokförläggaren

Per-Håkan Olsson tre volymer om stadsarkeologin i Lund. En fjärde volym med en annan författare är påtänkt någon gång i framtiden.

Böckerna har hårda pärmar, är lättlästa och rikt illustrerade med många teckningar och fotografier i svartvitt. Sammanlagt är det 948 sidor som handlar om arkeologin – och mycket annat – i Lund under en 100-årsperiod. Böckerna är mätade med information.

Den första volymen omfattar i princip tiden då Georg J:son Karlin med kraft drog igång Kulturen som museum samt arkeologin, fram till hans frånfälle, perioden 1890–1939, även om också det finns viss information om tiden dessförinnan, med Kilian Stobaeus på 1700-talet som det första namnet. Den andra volymen omfattar perioden 1940–69, då Ragnar Blomqvist var den helt centrala figuren som antikvarie och sedan stadsantikvarie. Den tredje volymen täcker tiden 1970–92, fram till Kulturens 100-årsjubileum och Mårtenssons avtackning.

Presentationen är disponerad kronologiskt i tioårsintervaller, och den skildrar strikt kronologiskt, år för år, månad för månad, vad som hände i Lund. Och böckernas information har mestadels hämtats ur olika publikationer i form av referat eller citat – artiklar, rapporter, skrivelser. Mycket är hämtat från Kulturens årsbok som påbörjades 1935 samt tidningsartiklar, mest från det sistnämnda mediet.

Om man läser alla tre volymerna i följd, vilket undertecknad har gjort som recensent, får man veta, vad som har hänt inom arkeologin i Lund, kring bevarandet av olika byggnader och inom Kulturen. Man går från grävning till grävning, mellan spektakulära och ordinära fynd, läser om bevarandestrider i staden, och man får följa framväxten av ett museum utöver det vanliga och dess arkeologiska grävningar och utställningar, dess ledning med skiftande chefer och styrelsemedlemmar samt anställda, de ofta skakiga ekonomiska förutsättningarna, de många generösa donationerna och olika politiska vindar som blåser. Och man får en bild av hur stadsbilden i Lund gradvis förändras.

För den som redan är bekant med arkeologin och arkeologerna i Lund, Kulturen och staden är det som att bläddra i ett gammalt familjealbum med platser, grävningar och människor att känna igen, och där man (o)roar sig över likheter och skillnader mellan då och nu. Lite svårare blir det nog för andra läsare.

Med störst intresse läser jag de många sidorna om Thulegrävningen, upptäckten av (kanske) ärkebiskop Jakob Erlandssons grav i Klostergatan, och den så kallade PK-banksgrävningen samt undersökningen av kyrkorna med tillhörande kyrkogårdar vid Kattesund och vad som hände sedan med ruinen samt undersökningen av S:t Stefan – nog också undersökningar och händelser som har betytt mycket för författaren. Andra fastnar säkert för annat.

Men den strikt kronologiska, ja nästan dagboksaktiga principen, gör att man kastas mellan ständigt skiftande ämnen, mellan ett citat från en tidningsartikel till något annat. Exempelvis är Drotten i Kattesund och frågan om bevarandet samt den efterföljande etableringen av ett ruinmuseum omtalat på många ställen. För den utomstående kan det ibland också vara svårt att orientera sig, då det finns få kartor och ges namn på byggnader, där namnen inte längre är allmänt använda eller byggnaderna kvar. Kanske hade det varit lättare att finna konkret information med valda namn och teman framhävda i marginalen, alternativt med ett index på slutet. Problemet aktualiserades när jag skulle visa en kollega, var exakt det skrivs om ett fynd av kritpipor i en brunn vid utgrävningen för den nya Stadshallen. Då får man bläddra fram och tillbaka och ta hjälp av bilderna tills man äntligen hittar (II s. 176–177).

Sedan är det lite förvirrande, när man först läser om S:t Stefan vid Kattesund, vilket var den då aktuella uppfattningen om lokaliseringen, och där sedan kyrkan får sin nuvarande identifikation och placering längre söderut i staden.

Det finns påfallande många – ett trettioital – bilder med författaren själv i sista delen, för att inte nämna alla gånger han omnämns i texten, ibland och säkert berättigat med hyllande ord. Det är som tre volymer, där varje volym kretsar kring en central gestalt – först Karlin, sedan Blomqvist og sist Mårtensson.

En redaktör kunde gärna ha dämpat denna tendens något och föreslagit en uppstramning av texten, där den följer olika stickspår.

För det finns väldigt mycket om annat än arkeologin i Lund i volymerna. Det handlar ofta om Kulturens verksamhet sedd med stadsantikvariens och intendents ögon – textilier, konst, utställningar, styrelseordförande Johan Thyren (med eget appendix, I s. 258–262), styrelsemedlemmar, donatorer, tillsättning av chefer, avtackningar och minnesord, budget, medlemsantal, papegojskjutning, restaurangverksamhet med jazz, getter, tidskriften Kulturens Värld, Borgeby, ditt och datt som inte är relevant utifrån titlarna på böckerna.

Sedan är det värt att notera också vad som inte finns med: det skrivs inget eller mycket lite om hur arkeologin bedrivs metodiskt eller hur man uppnår eller skapar kunskap om det förflutna. Det kommer enstaka rader om den första fältdokumentationen, en årlig rapport till riksantikvariern, att nu grävs det med maskin, reses ett tält över grävningen, används en cementblandare för att sålla jorden, analyseras skellet, tas dendrokronologiska prover, genomförs databearbetningar av fynd, tittas i mikroskop och studeras frön och växter. Något kan undersökas, annat måste hänvisas till schaktövervakningar, någon gång letar man i schaktmassor på tippen, andra gånger bortprioriteras delar av ett område, för att det annars blir orimliga kostnader för bygget,

liksom att den översta metern eller två av jordlager med yngre lämningar grävs bort innan den egentliga arkeologiska undersökningen påbörjas, för som det citeras: "I Lund har man inte råd att petnoga undersöka jordlager från 1500–1800, här gäller bara riktigt gamla tider" (Ingrid Moritz i Sydsvenska Dagbladet 5 maj 1992; III s. 422). Och man förstår att det har varit en ständig motsättning mellan att förnya och bevara, något som ofta har blivit en politisk stridsfråga. Vid Drotten blev det även en motsättning mellan att arkeologiskt undersöka och därmed få svar på frågor – och att bevara en ruin för publika syften. Man får leta i annan litteratur om man vill veta något om hur arkeologin dokumenteras och tolkas, och om man efterfrågar några kritiska reflexioner över 100 år med arkeologi. Nu blir Lunds undre värld som kunskapskälla något med att gräva och hitta saker. Ofta är det kanske journalistens vinkling, men ändå.

Det är utmärkt att berättelserna om arkeologin i Lund under 100 år nu finns samlade, och de är läs- och sevärd, men om det eventuellt utges ytterligare en volym, som det har annonserats, får den gärna ha ett lite annat fokus.

Jes Wienberg

Jes Wienberg är professor, historisk arkeologi vid Institutionen för arkeologi och antikens historia, Lunds universitet.
Epost: Jes.Wienberg@ark.lu.se
